

วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ

RMUTK Journal of Liberal Arts

ดณ:ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2
กรกฎาคม-ธันวาคม 2566

Vol. 5 No. 2
July-December 2566

บทความวิจัย

บรรยากาศแห่งความสุข

Happy Atmosphere

หลักธรรมาภิบาล บนฐานวิถีวัฒนธรรมการแต่งงาน กลุ่มชาติพันธุ์ม้ง จังหวัดตาก
Good Governance Based on Marriage Culture of Hmong Ethnic Groups, Tak Province

เพื่อนบ้านเฝ้าระวังภัย: ทางเลือกหนึ่งในการพึ่งตนเองของชุมชน
Neighborhood Watch: An Alternative Way of Self-Reliance in the Community

การผลิตสารคดีโทรทัศน์เพื่อการประชาสัมพันธ์ เรื่อง การทำลูกประคบสมุนไพร
The Television Documentary Production for Public Relations on Making Herbal Medicine Balls

การอนุรักษ์และสงวนรักษาคัมภีร์ใบลาน วัดโพธิ์ทองล่าง จังหวัดนบพูนูรี
Conservation and Preservation of palm-leaf manuscript at Wat Pho Thong Lang Nonthaburi Province

การประเมินแบบจำลองการดำเนินงานห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์สำหรับสถาบันการ
อาชีวศึกษา

An Assessment of Supply Chain Operations models for human Resource management for the Vocational Education Institution

ผลของปริมาณพาราฟินที่มีต่อคุณภาพของเทียนอบขนม

Effect of Amount of Paraffin Wax on Quality of Dessert Scented Candles

พฤติกรรมและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารสตรีทฟู้ดของนักท่องเที่ยว
ชาวไทย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดนครพนม

Behavior and Marketing Mix Factors Influencing on the Consumption of Street Food by Thai Tourists in the Municipal Area of Nakhon Phanom Province

ISSN 3027-6241 (Print)

ISSN 3027-625X (Online)

วัตถุประสงค์ของวารสาร

วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ (RMUTK Journal of Liberal Arts) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ ตลอดจน นิสิต นักศึกษา และบัณฑิต ทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิชาการงานวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิชาการใหม่ๆ ที่หลากหลาย จากสถาบันต่างๆ โดยเฉพาะองค์ความรู้ในสาขาศิลปศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ลักษณะของวารสาร

วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ เป็นวารสารที่รวบรวม เผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ ด้านศิลปศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยเปิดรับบทความภาษาไทยด้าน ภาษา การศึกษา และการสอน อุตสาหกรรมบริการ ศิลปะ ศิลปวัฒนธรรม การออกแบบผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีทางการศึกษา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา พัฒนาสังคม จิตวิทยาและการแนะแนว การส่งเสริมสุขภาพ บริหารธุรกิจ

และเปิดรับบทความภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น เฉพาะด้าน ภาษา การศึกษาและการสอน (ซึ่งมีบทความเป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ)

นโยบายการจัดพิมพ์วารสาร

1. เปิดรับบทความประเภทบทความวิจัย และบทความวิชาการ โดยบทความที่จะนำลงพิมพ์ต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน
2. เนื้อหา บทความ หรือข้อคิดเห็นที่พิมพ์ในวารสาร เป็นความคิดเห็นของผู้แต่งเท่านั้น กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย
3. เจ้าของบทความต้องรับรองเรื่องจริยธรรมนักวิจัยในเอกสารแบบฟอร์มรับรองสิทธิ์ก่อนส่งบทความ
4. ต้นฉบับจะต้องได้รับการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์ อย่างน้อย 3 ท่าน แบบปกปิดรายชื่อ (Double Blinded Peer Review)

กำหนดออก ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม - มิถุนายน และกรกฎาคม - ธันวาคม)

การเผยแพร่ Print - Online

การส่งต้นฉบับ - ส่งไฟล์ต้นฉบับในรูปแบบไฟล์ .docx และ .pdf
- ส่งผ่านระบบออนไลน์ สามารถเข้าไปได้ <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/tarts-journal> เท่านั้น
- เมื่อสมัคร และเข้าระบบ ให้กรอกข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลติดต่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ก่อนส่งเอกสาร

การติดต่อ วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120
โทรศัพท์ 02 287 9600 ต่อ 2115

ภาพปก นางสาวณัฏฐณิชา ยี่สั้น จากบทความวิจัยเรื่อง บรรยากาศแห่งความสุข

พิมพ์ที่ ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์ การพิมพ์
95/84 หมู่ 8 อ.สุขสวัสดิ์ ต.ในคลองบางปลากด อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ 10290
โทรศัพท์ 02 215 4506, 02 816 2221 โทรสาร 02 611 9043, 02 461 2157

ที่ ๐๓๔/๒๕๖๖

วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ
ฝ่ายงานวารสารวิชาการ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง แจ้งผลการตีพิมพ์เผยแพร่บทความในวารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ

เรียน รองศาสตราจารย์ยอดชาย พรหมอินทร์

ตามที่ท่านส่งบทความวิจัย เรื่อง “บรรยากาศแห่งความสุข” โดยมีผู้ร่วมเขียน คือนางสาวณัฐธินิชา ยี่สัน เพื่อเผยแพร่ลงวารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ นั้น และกองบรรณาธิการฯ ได้แจ้งให้ท่านปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๓ ท่าน ตามความทราบแล้วนั้น บัดนี้ กองบรรณาธิการวารสารฯ ได้รับบทความที่มีการแก้ไขจากท่านเรียบร้อยแล้ว จึงขอแจ้งให้ทราบว่าบทความดังกล่าวจะได้รับการตีพิมพ์ในวารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เจียมจันทร์ จันท์คงหอม)
บรรณาธิการวารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ

นายเกียรติศักดิ์ แซ่ไคว่ (กองจัดการวารสาร)

โทรศัพท์ ๐๘-๕๘๒๑-๐๕๒๑

E-mail: lartsjournal@mail.rmutk.ac.th

บรรยากาศแห่งความสุข

Happy Atmosphere

ณัฐธินิชา ยี่สิ้น¹ และ ยอดชาย พรหมอินทร์^{2*}Nattanicha Yeesin¹ and Yodchai Prom-inn^{2*}^{1, 2*} หลักสูตรทัศนศิลป์ สาขาวิชาทัศนศิลป์และศิลปะการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, วิทยาเขตสงขลา, ประเทศไทย^{1, 2*} Visual arts Department of Visual Arts and Design Art, Faculty of Fine and Applied Arts Thaksin University, Songkhla Campus, Thailand*Received: June 2, 2023 Revised: August 30, 2023 Accepted: September 12, 2023*

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงาน “บรรยากาศแห่งความสุข” เพื่อนำเสนอมุมมองของศาสนสถานของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ โดยจะเน้นส่วนสำคัญที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนตรงกระเบื้องหลังคาและการผสมผสานกับสุนทรียะของกาลเวลาที่ต่างกัน ธรรมชาติมวลอากาศ ท้องฟ้า แสดงออกถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทยและธรรมชาติที่เรียบง่ายส่งผลกระทบต่ออารมณ์ ความรู้สึก สุขสบายใจ เบิกบาน สงบภายในจิตใจ ด้วยรูปร่าง รูปทรงองค์ประกอบต่าง ๆ ผ่านกระบวนการเทคนิคจิตรกรรมเหมือนจริงด้วยสีฝุ่นและสีอะคริลิกลงบนเฟรมผ้าใบ โดยเน้นสีสันตามความเป็นจริงของสถาปัตยกรรมไทย และสร้างบรรยากาศบริบทแวดล้อมเพิ่มองค์ประกอบจนเกิดความเป็นเอกภาพ เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของความงามที่ยังคงทรงคุณค่ารวมไปถึงความสำคัญของตัวสถาปัตยกรรมเก่าแก่ที่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาอันยาวนานและความงามของบรรยากาศที่เรียบง่ายของท้องฟ้า สภาพแวดล้อมต้นไม้ในบริเวณวัดในชนบทที่ยากจะพบเห็นได้ในปัจจุบัน

คำสำคัญ : บรรยากาศ ความสุข

Abstract

To present the perspective of Buddhist holy locations, "Happy Atmosphere" was created. The painting highlights the distinctive elements are crucial. Specifically roof tiles merge with historical aesthetics that include elements of nature, air, and sky and tell tales about Thai architecture. By using authentic Thai painting techniques with powder paint and acrylic paint on the canvas frame, simple nature can affect emotions, sensations of happiness, joy, and inner peace of mind. Through various using realistic artistic techniques with earthy and acrylic colors applied to canvas frames, it highlights the authenticity of Thai architecture and creates an immersive environmental context, resulting in a unique portrayal. The purpose is to showcase the value of enduring beauty and the significance of ancient architecture that that has changed over a long time, as well as the beauty of the simple atmosphere of the sky and the natural surroundings of trees in rural temple areas that are rarely seen in the present day.

Keywords: atmosphere, happiness

*Corresponding author. Tel.: 088 784 7046

Email address: yodchai@tsu.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ความประทับใจในมุมมองของสถาปัตยกรรม บริบทที่เป็นสถานที่ของพระพุทธศาสนาที่ทำประโยชน์ในด้านการประกอบพิธีทางศาสนาของชุมชน ใช้สำหรับประกอบศาสนพิธีต่าง ๆ เช่น การเวียนเทียน การสวดพุทธมนต์ การทำสมาธิ ตัวโครงสร้างสถาปัตยกรรมมีความงามทำให้เห็นถึงความพิเศษจึงได้หยิบยกมาบางส่วน มุ่งเน้นส่วนหลังคาที่เป็นฉากติดกับท้องฟ้าของธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกเรียววัง ความเรียบง่ายที่แสนธรรมดาแต่มีความเป็นเรื่องราวซ่อนอยู่น่าประทับใจ ยังมีส่วนสำคัญโดยเฉพาะอาคารบริเวณตัวสถาปัตยกรรมส่วนของหลังคา เกิดจากโครงสร้างที่เป็นระเบียบและเรื่องราวท้องฟ้ามวลอากาศแต่ละช่วง วันเวลาที่แตกต่างกันทำให้นึกถึงหลักพระพุทธศาสนาภายในจิตใจ และมีการผสมผสานกันระหว่างธรรมชาติและศาสนสถาน ประกอบความว่างเปล่า การเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ความจริงแท้ของธรรมชาติและธรรมะซึ่งพื้นที่ท้องฟ้าในสายตาให้ความรู้สึกสุขสงบในจิตใจ เชื่อมโยงกับอากาศและพื้นที่ว่าง ก้อนเมฆและสีของท้องฟ้าที่แปรเปลี่ยนไป แต่ยังมีเรื่องให้คิด แสดงให้เห็นถึงทัศนียภาพบริบททางสถาปัตยกรรมและธรรมชาติโดยรอบ จากความงามที่แสนธรรมดาเหล่านั้นสู่ความงดงามที่ไม่ธรรมดา

จุดประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. ศึกษาเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะส่วนของหลังคา รวมไปถึงสภาพแวดล้อม บรรยากาศท้องฟ้าในช่วงเวลาหนึ่ง ที่ทำให้เข้าใจถึงธรรมชาติ สู่ความรู้สึกสงบทำให้รู้สึกถึงสมาธิที่เกิดขึ้น ความว่างเปล่าภายในจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่สัมพันธ์กัน
2. เพื่อศึกษาหลักการทางทัศนศิลป์ วิธีการจัดวางพื้นที่และรูปทรงโดยเน้นที่สถาปัตยกรรมส่วนหลังคา โดยมีเทคนิคในการสร้างสรรค์ โดยเน้นเส้นการซ้ำของเส้น สี บรรยากาศ ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพ
3. สร้างสรรค์ลักษณะจิตรกรรมไทยเป็น รูปแบบเหมือนจริง เทคนิคสีฝุ่นและสีอคริลิก
4. การสร้างสรรค์ผลงานนำไปประยุกต์ใช้ทำประโยชน์ พัฒนาเพื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ถ่ายทอดความประทับใจ เรื่องราวเนื้อหาของศาสนสถานร่องรอยจากกาลเวลาของสถาปัตยกรรมในมุมมองบริเวณสัดส่วนของหลังคา และสภาพแวดล้อมที่เรียบง่าย ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ภาคใต้ประกอบท้องฟ้าพื้นที่ว่างที่ทำให้เกิดความงาม จากการตัดทอนรูปทรงผ่านกระบวนการทางทัศนศิลป์ เอกลักษณ์การเขียนจิตรกรรมฝาผนังมาใช้ในผลงานผ่านการใช้เส้นตัดเส้น สี และบรรยากาศสะท้อนสุนทรีย์ภาพของโครงสร้างที่เป็นระเบียบ เชื่อมโยงกับท้องฟ้ากับมวลอากาศพื้นที่ธรรมชาติ ส่งผลต่อความรู้สึกปิติสุข เบิกบาน สงบในจิตใจ

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

นำเสนอเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับมุมมองของศาสนสถานในส่วนของหลังคา ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมทางพระพุทธศาสนา ธรรมชาติ เวลา ท้องฟ้าและพื้นที่ทางบริบทแวดล้อม ในมุมมองกว้างให้ความรู้สึกถึงความอึมเิบ เบิกบาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสุนทรีย์แบบใหม่ในมุมมองเฉพาะตน

รูปแบบผลงานมีลักษณะเหมือนจริง ซึ่งมีลักษณะพุทธวัฒนธรรมจากศาสนสถานที่มีอยู่เดิมจากภาคใต้ จังหวัดสงขลา เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นรูปแบบที่ใช้กลวิธีการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนัง ใช้วิธีการตัดเส้นลงรายละเอียด ใช้สีฝุ่นและสีอคริลิกลงสีเป็นระนาบ เพิ่มค่าน้ำหนักที่ต่างกันบางส่วน และมีการเน้นบรรยากาศ ในพื้นที่ว่างเป็นสำคัญ

แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์

จังหวัดสงขลา วัดบ่อป่า วัดสลักป่าเก่า วัดมัจฉิมาวาส วัดสุวรรณคีรี วัดศาลาหัวยาง วัดพระนอนแหลมพ้อ วัดแจ้ง วัดโคกเปี้ยว วัดสระเกษ วัดโพธิ์ปฐมาวาส วัดน้ำขาวใน วัดน้ำขาวนอก

หอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ในการศึกษาข้อมูล ได้แก่ กล้องบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ เอกสาร เว็บไซต์
2. อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ภาพร่าง ได้แก่ ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด กระดาษ 200 แกรม สีฝุ่น พู่กัน ถังน้ำล้างพู่กัน ผ้าเช็ดพู่กัน เทปติดกระดาษ คัตเตอร์
3. อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานจริง ได้แก่ เฟรมผ้าดิบ สีน้ำพลาสติกสีขาว แปรงทาสี ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด สีฝุ่น สีครีลิค พู่กันขนาดต่าง ๆ ถังน้ำล้างพู่กัน ผ้าเช็ดพู่กัน เทปติดกระดาษ มีดคัตเตอร์

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะย่อมแสดงออกถึงเอกลักษณ์เฉพาะตนมีมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมและการดำเนินชีวิตของผู้สร้างสรรค์นั้นก่อให้เกิดแนวความคิดและแรงบันดาลใจของแต่ละปัจเจกบุคคลที่ส่งผลต่อความรู้สึก โดยแสดงออกทางผลงานที่เป็นการสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหา และเรื่องราวเกี่ยวกับวัดในพื้นที่รอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่มีอาคารสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่สภาพแวดล้อมที่สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบแสง-เงา สี บรรยากาศ ความกลมกลืน เนื้อหาสถาปัตยกรรมและธรรมชาติที่เกิดขึ้นจริงสามารถพบเห็นได้ในพื้นที่ เป็นเรื่องง่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลงานศิลปะข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานนี้ขึ้นมา โดยอาศัยรูปแบบการเขียนภาพจิตรกรรมไทยกับความคิดและจินตนาการที่มาจากความเป็นจริงของสิ่งแวดล้อมรอบตัวของข้าพเจ้าเอง โดยข้าพเจ้าทำการคัดเลือกเอาเฉพาะส่วนที่ประทับใจเป็นสำคัญนำมาถ่ายทอดออกมา ทั้งรูปแบบ กระบวนการ เทคนิคต่าง ๆ ที่ประทับใจมาเป็นงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเพื่อให้เกิดสุนทรียะทางความรู้สึก

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

อิทธิพลจากสถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อมภายในบริเวณวัด ภาพตึกและอาคารต่าง ๆ เป็นการเขียนจากความ เป็นจริงในยุคสมัย เช่น ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ทรงมีพระราชนิยมในสถาปัตยกรรมจีน วัด ที่สร้างโดยช่างจีน และสร้างตามคติศิลปะจีนจึงมีอยู่มากมาย นอกจากนี้ยังนิยมสร้างอาคารเป็นตึกแทนไม้ ภาพตึกเหล่านี้ ส่วนถูกบันทึกลงในภาพจิตรกรรมฝาผนังในสมัยนั้นทั้งสิ้น (ปรีชา เกาทอง, 2548, หน้า 31) ลักษณะอาคารบ้านเรือน สิ่งปลูก สร้างและผังเมืองจะพบว่า ภายในพื้นที่เขตเมืองเก่าสงขลาเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น และเป็นเอกลักษณ์ สะท้อนถึงความรู้เรื่องของชาวสงขลาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันเป็นจำนวนมาก ซึ่งลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามแปลกตา และทรงคุณค่าภายในเขตเมืองเก่าสงขลานั้น ไม่ได้สวยงามชวนมองเพียงเพราะอาคารเหล่านี้เป็นอาคารเก่าแก่ที่หาดูได้ยาก เท่านั้น แต่ในความน่าสนใจของสถาปัตยกรรมในเขตเมืองเก่าสงขลา ยังก่อให้เกิดขึ้นจากจำนวน

อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมฝาผนัง จิตรกรรมไทยเป็นศิลปะที่มีความประณีตสวยงาม แสดงความรู้สึกถึงชีวิต จิตใจและความเป็นไทยที่มีความอ่อนโยน ละมุนละไม ตั้งแต่อดีตจนได้ลักษณะรูปแบบพิเศษเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ นิยมเขียน บนฝาผนังภายในอาคารที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาและอาคารที่เกี่ยวกับบุคคลชั้นสูง เช่น ฝาผนังโบสถ์ วิหาร พระที่นั่งวัง บนผืนผ้า บนกระดาษ และบนสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ โดยเขียนด้วยสีฝุ่น ตามกรรมวิธีของช่างเขียนไทยแต่โบราณ ในเนื้อหาที่เขียนมัก เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอดีตพุทธ พุทธประวัติ ทศชาติชาดก ไตรภูมิ วรรณคดีและชีวิตไทยพงศาวดารต่าง ๆ โดยเฉพาะภาพ

ปราสาทเขียนอย่างสมจริง เช่น วาดแสดงโครงสร้างที่เป็นไปได้ มีเสา มีคันทวยรองรับชายคา การซ้อนชั้นของหลังคาทรงจั่ว หลังคามุงกระเบื้องเกล็ดเต่า หลังคาที่ซ้อนบนสุดมีจั่วเป็นรูปสามเหลี่ยมทรงสูง เป็นรูปแบบอุดมคติเมื่อเทียบกับหลังคาทรงจั่ว ส่วนการเขียนเป็นหลังคามุขยื่นออกจากด้านหน้าของปราสาทยิ่งดูสมจริงยิ่งขึ้น (สันติ เล็กสุขุม, 2548, หน้า 106)

เทคนิคการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนัง สีที่ใช้ในการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังภายในพระอุโบสถ เป็นสีฝุ่นส่วนใหญ่ใช้เพียงสีไม่กี่สีเท่านั้น คือ สีแดง สีน้ำเงิน สีน้ำตาล เป็นต้น วิธีไล่น้ำหนักของสีให้อ่อนไปจนแก่ตามความต้องการของผู้เขียนโดยเขียนทับบนผนังที่ทาสีขาว นอกจากนี้ก็มีสีทองอยู่บ้างเป็นการแทนการปิดทอง ในการตัดเส้นและการเขียนตัวภาพการตัดเส้นเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเน้นให้ภาพนั้น ๆ ให้มีความเด่นชัดขึ้น อีกทั้งยังได้เห็นลักษณะความแตกต่างทางขนชั้นจากการเขียนภาพกษัตริย์ ลักษณะการตัดเส้นที่พบเห็นมีลักษณะเส้นที่เรียวกเล็ก อ่อนไหว ต่างกับการเขียนภาพบุคคลชาวบ้านทั่วไปที่ดูเป็นธรรมชาติและมีความเสมือนจริงมากกว่า นอกจากนี้ ยังมีภาพของต้นไม้ที่ส่วนใหญ่ลงสีก่อนแล้วจึงตัดเส้น เน้นให้มีภาพมีความเด่นชัดขึ้น ในส่วนของการเขียนธรรมชาติและสถาปัตยกรรมนั้น เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะเขียนขึ้นเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยคั่นฉากของแต่ละตอน ทำให้ภาพไม่ดูว่างจนเกินไป ช่วยในการจัดวางภาพ และการดำเนินเรื่องไม่ให้ปะปนกัน เช่น การเขียนตรงพื้นดิน เขียนด้วยสีแดง หรือสีน้ำเงิน เขียนให้มีลักษณะสีที่อ่อนบ้างหรือเข้มบ้าง จะมีการตัดเส้นพื้นดินบริเวณสายน้ำอย่างเห็นได้ชัด จะมีการไล่น้ำหนักของสีให้ดูพื้นดินริมหน้านั้นมีมิติความลึกลงไป ซึ่งการเขียนแม่น้ำ จะใช้สีน้ำเงินที่ค่อนข้างเจือจางเขียน มีระลอกคลื่นเส้นเล็ก ๆ สีขาวตัดไปมาช่วยให้ภาพแม่น้ำดูพลิ้วไหวเสมือนจริงมากยิ่งขึ้น และในการเขียนท้องฟ้า นั้น จะเขียนด้วยสีน้ำเงินเป็นส่วนใหญ่ โดยจะเขียนเป็นสีน้ำเงินจางๆ และด้วยความที่มีร่องพื้นสีขาวทาไว้แล้ว ท้องฟ้าที่เขียนด้วยสีน้ำเงินอ่อนจึงดูเหมือนมีการเขียนเมฆจางๆ ลอยอยู่ให้มีความสมจริง

กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ได้นำเรื่องสถาปัตยกรรมไทยที่สัมผัสมาตั้งแต่วัยเด็ก มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะความธรรมดาที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวันมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ โดยจะนำเสนอในลักษณะมุมมองบริเวณหลังคาและสภาพแวดล้อมพื้นที่ในแต่ละวัน เพื่อให้เกิดเป็นองค์ประกอบใหม่พื้นที่ใหม่ เพื่อก่อให้เกิดคุณค่าอารมณ์ความรู้สึก วิธีการสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ผลงานถ่ายทอดผลงานรูปแบบเหมือนจริง ในลักษณะเฉพาะตอนที่ผ่านกระบวนการเทคนิคสีฝุ่นผสมสีอะคริลิคบนเฟรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่สะท้อนถึงความเป็นอยู่ที่ยาวนานของตัวสถาปัตยกรรมเก่าแก่กับสุนทรียของธรรมชาติที่เรียบง่าย รวมถึงการจัดองค์ประกอบด้วยทัศนธาตุทางศิลปะ เช่น เส้น น้ำหนัก สี รูปทรง พื้นที่ว่าง เป็นต้น

ขั้นตอนการประมวลความคิด

ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากศาสนสถานต่าง ๆ ภายในวัด โดยจะมีการนำข้อมูลที่ได้นำมาประกอบกับการเสนอผลงานโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนเนื้อหา ส่วนของรูปแบบผลงาน และส่วนของเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

ส่วนเนื้อหา เกิดจากความประทับใจในลักษณะ รูปทรง โครงสร้างและรายละเอียดของสถาปัตยกรรมไทย จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงาน ได้มุ่งเน้นไปสกัดส่วนบริเวณหลังคาเป็นสำคัญ เพิ่มสภาพอาคาร บริบทแวดล้อม และองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อให้เห็นถึง คุณค่าของความงามและความเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทย

ส่วนของรูปแบบ นำเสนอผลงานรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ และ 3 มิติ ลักษณะเหมือนจริง โดยใช้รูปทรงของสถาปัตยกรรมไทย เช่น โบสถ์ วิหาร เจดีย์ กุฏิ ศาลาโรงธรรม ธรรมชาติท้องฟ้า นก ต้นไม้ เป็นต้น นำมาลดทอน ทับซ้อน ส่วนประกอบดังกล่าวมาใช้ในการสร้างสรรค์

ส่วนของเทคนิค เป็นข้อมูลเทคนิคส่วนตัวจากประสบการณ์ของตัวข้าพเจ้าที่ได้ศึกษามาโดยใช้เทคนิคสีฝุ่นและสีอะคริลิคบนเฟรมผ้าใบ

ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เป็นการนำทัศนธาตุต่าง ๆ มาประกอบกัน เพื่อให้เกิดรูปทรงที่มีความสมบูรณ์ เรื่องราวและเนื้อหา โดยจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะพิเศษเฉพาะตน ซึ่งสามารถลำดับขั้นตอนก่อนหลังดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูล

ข้อมูลจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้เก็บรวบรวมข้อมูลในจังหวัดสงขลา และสนใจในตัวสถาปัตยกรรมเฉพาะของพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ที่ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจจากการสังเกตและลงพื้นที่ที่เก็บรวบรวมข้อมูล สถานที่จริง

ข้อมูลจากการรวบรวมเอกสาร และการค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนจิตรกรรมไทย และหนังสือวาดเส้น วาดทิวทัศน์ เพื่อศึกษาเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ที่หลากหลายให้เกิดความเข้าใจเรื่องราว และเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์และนำมาพัฒนาต่อยอดทางด้านเทคนิคกระบวนการที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังกล่าว จึงทำการวิเคราะห์ และจัดลำดับความสำคัญของข้อมูล โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของรูปทรง เนื้อหา ซึ่งประกอบไปด้วย ทัศนธาตุต่าง ๆ นำมาใช้เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน จากนั้นทำการถ่ายทอดภาพร่างดังกล่าว

จากการเก็บข้อมูลในพื้นที่จริงได้คัดเลือกและจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ นั้นเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานและการเพิ่มความเป็นเอกภาพให้รวมเป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกันในผลงาน ได้แก่ แนวความคิด รูปทรง รวมไปถึงการแสดงอารมณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้อามาผสมผสานผ่านการคิดจินตนาการและความรู้สึกส่วนตัว แล้วคัดเลือกภาพที่มีมุมมองตามความต้องการเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้และพิจารณาคัดเลือกภาพที่น่าสนใจที่สุดมาทำการร่างภาพ โดยจะมีการลดทอน เพิ่มรูปร่างรูปทรง และจัดองค์ประกอบให้เกิดความสมบูรณ์ของภาพร่าง ก่อนนำไปขยายเป็นผลงานในลำดับต่อไป

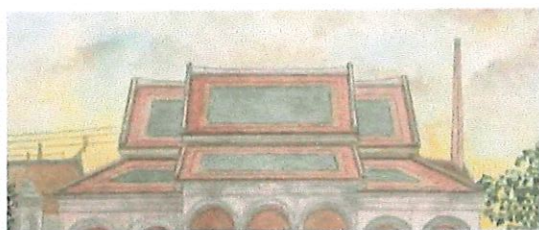
ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์

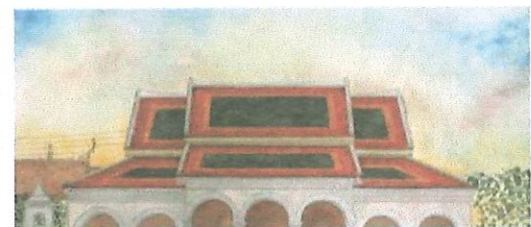
ภาพที่ 1 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ขั้นที่ 1

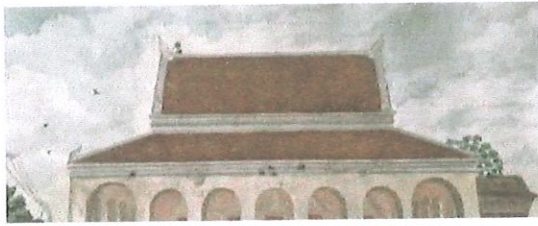
ภาพที่ 2 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ขั้นที่ 2

ภาพที่ 3 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ขั้นที่ 3

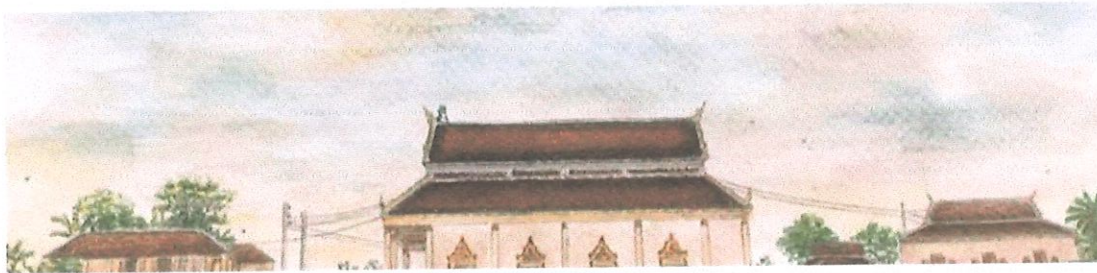
ภาพที่ 4 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ขั้นที่ 4

ภาพที่ 5 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5

ภาพที่ 6 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6

ภาพที่ 7 ภาพร่างผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 7

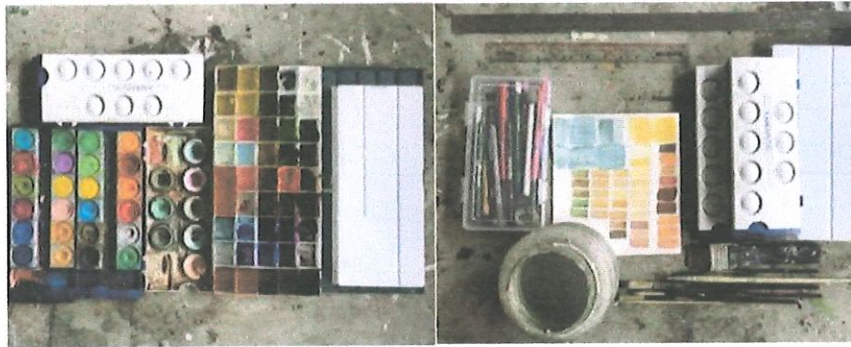
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมไทย 2 มิติ 3 มิติ โดยเน้นกระบวนการเทคนิคจิตรกรรมไทยเป็นบางส่วน รูปแบบเหมือนจริงที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนมาสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดความงาม ความรู้สึก แบ่งออกเป็นขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์

การเตรียมอุปกรณ์ในการใช้รองพื้น ได้แก่ เฟรมผ้าดิบ สีน้ำอคริลิกสีขาว แปรงทาสี ถึงผสมสี น้ำสะอาด กระดาษทราย ผสมสีขาวและน้ำเล็กน้อยให้เข้ากัน เพื่อให้สีรองพื้นไม่ชื้นจนเกินไป คนให้เข้ากันก็ได้สีสำหรับรองพื้นเฟรม โดยจะทาลงบนเฟรมทีละชั้น ทาให้ทั่วทั้งเฟรมจากนั้นรอให้แห้งสนิท ลงสีรองพื้นชั้นที่สองชั้นที่สาม เมื่อแห้งสนิทแล้วจะต้องขัดด้วยกระดาษทรายให้เรียบ ปิดฝุ่นออกให้สะอาด

การเตรียมสีที่ใช้ในผลงานจะใช้สีฝุ่นสำเร็จรูปและสีอคริลิก ในการผสมสีให้เกิดสีที่ต้องการแต่ละชิ้นงานจะแบ่งออกเป็นหลายส่วนต่างกัน ชั้นสีกระเบื้องหลังคาในผลงานจะผสมให้มีสีที่มีความแตกต่างกันประมาณ 3 - 4 เฉดสี ตั้งแต่สีน้ำหนักร่อนสุดที่เป็นสีโทนแสงสว่าง ไปจนถึงสีน้ำหนักเข้มที่สุดของหลังคาทั่วไปที่บ่งบอกถึงลักษณะพื้นผิวที่สกปรก แต่ละเฉดสีในแผ่นกระเบื้องจะมีการผสมให้เกิดน้ำหนักรวมขึ้นอีกครั้งสองครั้งเพื่อใช้ในการสร้างมิติให้กับแผ่นกระเบื้อง สีขององค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพ จะอิงจากภาพร่างโดยผสมสีให้ไม่สดจนเกินไป สีของบรรยากาศจะไม่สดใสโดยมีการเจือสีคู่ตรงข้ามของสีบรรยากาศบางส่วนให้มีความเป็นบรรยากาศสบายตา เป็นต้น

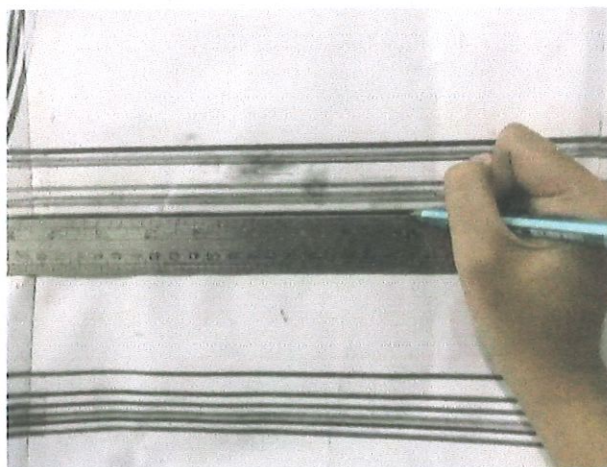
ภาพที่ 8 วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินการผลิตผลงานการสร้างสรรค์

ภาพที่ 9 สีขาวสำหรับรองพื้นเฟรม

3.2 ขั้นตอนการร่างภาพ

เริ่มจากการขยายภาพร่างเป็นขนาดตามผลงานจริงที่ต้องการ จากนั้นทำการคัดลอกรูปทรง โครงสร้างลงบนเฟรมที่ทำการรองพื้นเรียบร้อยแล้ว จากนั้นร่างภาพโครงสร้างเพิ่มเติม แกะไขว้ดขนาดให้ถูกต้อง ตามหลักความจริง รวมถึงองค์ประกอบรายละเอียดต่าง ๆ ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดทั้งภาพ เพื่อเตรียมการระบายสีขั้นตอนถัดไป

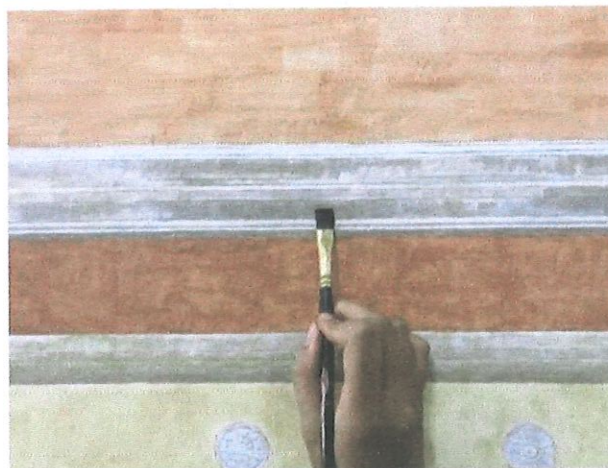
ภาพที่ 10 การคัดลอกภาพร่างลงบนเฟรม

3.3 ขั้นตอนการลงสี

การลงสีในแต่ละผลงานนั้นจะเริ่มด้วยการระบายสีในส่วนของท้องฟ้า บรรยากาศรวมๆ ก่อนเป็นอันดับแรกเป็นพื้นหลัง แล้วลงค่าน้ำหนักสีบริเวณองค์ประกอบอื่น ๆ เป็นน้ำหนักกลางชั้นแรกจนครบทั้งภาพ จากนั้นจึงเริ่มคัดน้ำหนักในส่วนขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้ครบทุกน้ำหนัก ตามด้วยการลงน้ำหนักสถาปัตยกรรมจุดเด่นให้ครบทุกน้ำหนักอ่อนแก่ทั้งหมด โดยจะเน้นการระบายสีในส่วนที่เป็นสถาปัตยกรรมจะระบายในลักษณะที่ใช้น้ำหนักที่แตกต่างกันเพื่อสร้างมิติในบางส่วน มีการสร้างคราบที่เกิดจากการใช้พู่กันสร้างจังหวะอ่อน-เข้มให้เกิดความรู้สึกเก่าในบางพื้นที่ของตัวอาคาร และใช้การตัดเส้นน้ำหนักเงา น้ำหนักความเข้ม เก็บรายละเอียดต่อไป

ภาพที่ 11 การลงสีชั้นแรกส่วนบริเวณของท้องฟ้า

ภาพที่ 12 การลงสีน้ำหนักกลางให้ครบทั้งภาพ

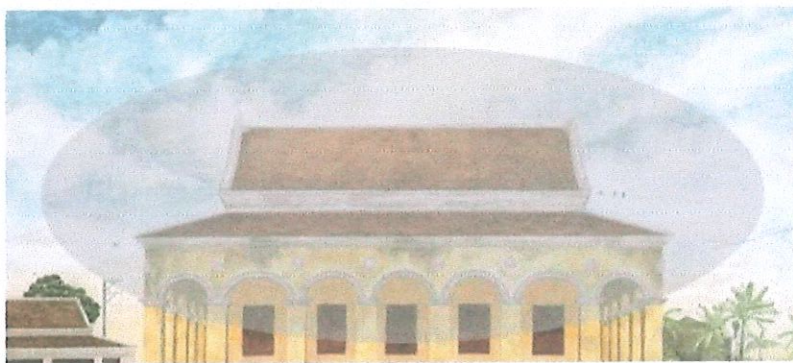
ภาพที่ 13 การลงสีในส่วนของสถาปัตยกรรมและเก็บรายละเอียด

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้ใช้หลักของการจัดองค์ประกอบศิลป์ เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือความงามซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างของรูปทรง ซึ่งได้แก่ การประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุด เพราะเท่ากับเป็นกายของงานศิลปะ ถ้าสร้างรูปทรงให้มีเอกภาพไม่ได้หรือไม่สมบูรณ์ รูปทรงนั้นก็ขาดชีวิต ขาดเนื้อหา ไม่สามารถจะแปลหรือสื่อความหมายใดๆ ได้ (ชุลุด นิมเสมอ, 2557, หน้า 31)

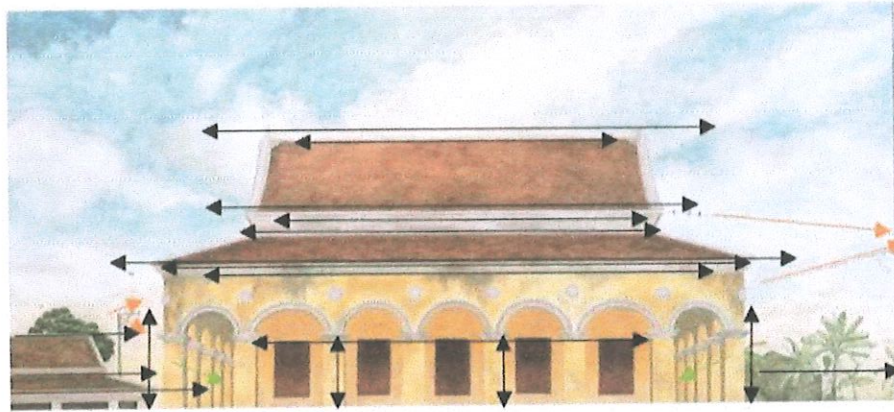
ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดความงามด้านสถาปัตยกรรมไทยโดยตรง และศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นถึงความความงาม ความกลมกลืนความเป็นเอกภาพ มาผสมผสานกับแนวคิด มุมมอง อารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว ออกมาในผลงานที่เป็นเทคนิคจิตรกรรม รูปแบบเสมือนจริง

1. จุด (Point) เป็นธาตุเบื้องต้นที่สุดของการเห็น จุดมีมิติเป็นศูนย์ ไม่มีความกว้าง ความยาว หรือความลึก เป็นธาตุที่ไม่สามารถจะแบ่งออกได้อีกต่อไป เป็นสิ่งที่เล็กที่สุดที่จะใช้สร้างรูปทรงและสร้างพลังเคลื่อนไหวของที่วางขึ้นในภาพได้ (ชุลุด นิมเสมอ, 2557, หน้า 45) จุดที่เกิดจากลักษณะของตำแหน่งกึ่งกลางภาพที่เป็นจุดเด่นของภาพคือตัวอาคารสถาปัตยกรรมตรงกลางและมีองค์ประกอบด้านข้างเท่ากัน วางตำแหน่งจุดเด่นของภาพไว้ที่จุดกึ่งกลางภาพ มองดูแล้วให้ความรู้สึกที่นิ่ง ตายตัว ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรง

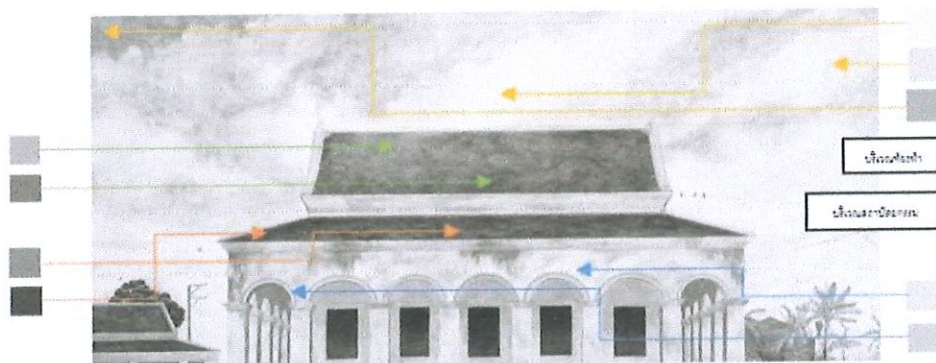
ภาพที่ 14 จุดที่เกิดจากตำแหน่งของรูปทรง

2. เส้น (Line) เป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเอง และด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น งานจิตรกรรมของไทย จีน และญี่ปุ่น ล้วนมีเส้นเป็นหัวใจของการแสดงออก (ชลุต นิม เสมอ, 2557, หน้า 47) ลักษณะของเส้นมีหลากหลายมิติและหลายชั้นจนเป็นน้ำหนัก เส้นในงานส่วนใหญ่จะเป็นเส้นแนวนอน มีการกำหนดโครงสร้างสถาปัตยกรรมทิศทางและขนาดของเส้นจะมีความแตกต่างกันออกไป การใช้เฟรมในแนวนอนและอาคารเป็นแนวนอนยาว ที่ส่งผลให้ผลงานมีการเล่าเรื่องราวที่ส่งผลต่อความรู้สึกที่สงบนิ่ง เรียบง่าย การใช้ทิศทางของเส้นที่เกิดจาก แผ่นกระเบื้อง เส้นสายไฟ มาร่วมด้วยตัดกันให้ภาพดูเป็นเอกภาพ บวกกับเส้นแนวตั้งในบางส่วนที่ให้ความรู้สึกมั่นคง

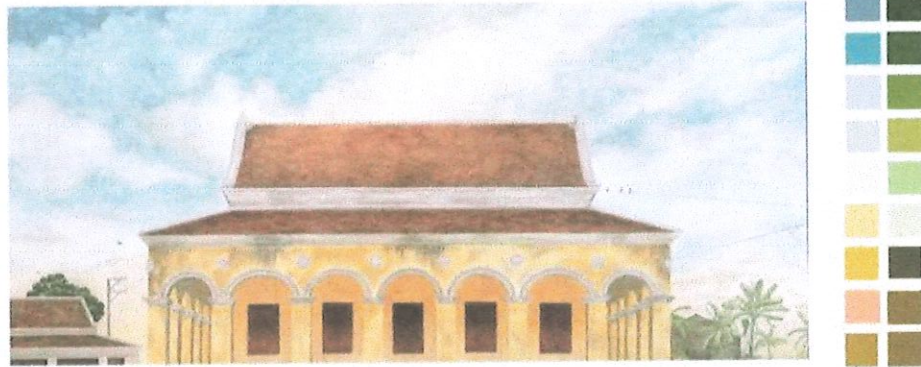
ภาพที่ 15 ทิศทางของเส้น

3. ค่าน้ำหนัก (Value) เป็นลักษณะของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่ถูกเงาของวัตถุบดบังไว้ หรือเรียกได้ว่ามีความมืดและความสว่างของภาพ ซึ่งเกิดจากผิวของวัตถุที่ได้รับแสงสว่างไม่เท่ากัน หรือการที่ให้ค่าน้ำหนักสีต่างกัน มีผลให้เกิดความอ่อนแก่ของสีใดสีหนึ่ง หรือหลากหลายสีก็ได้ ลักษณะของการให้ค่าน้ำหนักที่มีแสงเงา สีขาว สีเทา สีดำ จะทำให้เกิดปริมาตร และรูปทรงตามธรรมชาติและสามารถก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกได้โดยไม่ต้องผ่านรูปทรงก็สามารถเข้าใจได้ (หทัยรัตน์ บุญเนตร, 2562, หน้า 53) ค่าน้ำหนักภายในผลงานเกิดจากสีที่ลงให้เป็นระนาบมีมิติขึ้นมาเป็นน้ำหนักที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง บริเวณสถาปัตยกรรมมีการวางโครงสร้างของสีให้มน้ำหนักอ่อน น้ำหนักกลาง น้ำหนักเข้ม นำมาทับซ้อนจัดวางให้เกิดเป็นมิติและระยะหน้า ระยะกลาง ระยะหลัง การทับซ้อนกันของสี ส่งผลให้เกิดความรู้สึกถึงมิติต่าง ๆ ของชั้นน้ำหนักที่ระบายจนเกิดเป็นระนาบ รวมไปถึงการลงน้ำหนักเข้มก็ยังมีรายละเอียดพื้นผิวอยู่ไม่ได้เป็นระนาบตัน น้ำหนักตรงบริเวณท้องฟ้าซึ่งเป็นน้ำหนักสว่างในงาน แต่ก็ยังมีรายละเอียดของน้ำหนักที่ซับซ้อนเข้าไปให้เห็นถึงมิติบางส่วน

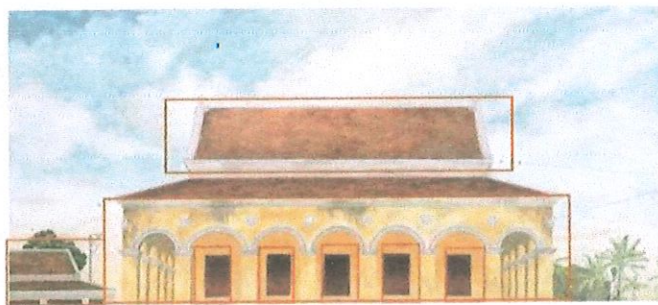
ภาพที่ 16 ค่าน้ำหนักในผลงาน

4. สี (Color) เป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญมาก เป็นองค์ประกอบของศิลปะที่สามารถสร้างให้เกิดอารมณ์และความรู้สึก ความประทับใจ ความเร้าอารมณ์ต่อผู้ชมได้อย่างรวดเร็ว ชัดเจน โดยไม่ต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อน ฉะนั้น สีต่าง ๆ จึงทำให้เกิดความรู้สึกทางสุนทรียภาพต่อผู้ได้รับชม (หทัยรัตน์ บุญเนตร, 2562, หน้า 76) ผลงานมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมในการนำเสนอส่วนของจุดเด่นจึงเป็นการใช้สีวรรณะร้อนแต่ให้ความรู้สึกไม่ฉูดฉาดเนื่องจากการใช้คู่สีตรงข้ามมาเบาเบรสีในสัดส่วนที่พอดีจะเป็นลักษณะเฉพาะตนที่ให้ความรู้สึกถึงความเก่าของอาคาร ในผลงานมีการระบายสีตามที่ตามองเห็นจากสถาปัตยกรรมสีที่ใช้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง มีน้ำหนักแสงเงาให้ดูมีมิติ มีความตื่นลึก ในส่วนของบรรยากาศใช้สี เพื่อเน้นให้ได้บรรยากาศสบายตา

ภาพที่ 17 สีในผลงาน

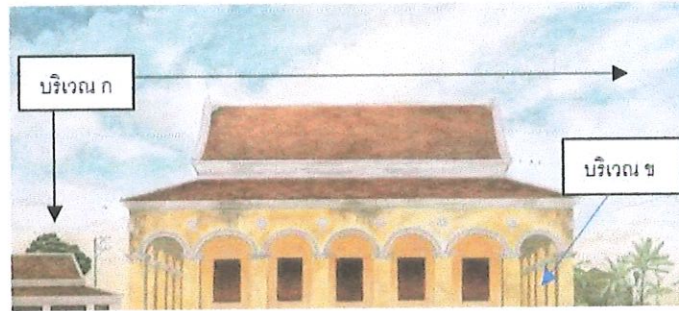
5. รูปทรง (Form) เกิดจากเส้นแต่ละเส้นที่มาต่อหรือประกอบกัน มีลักษณะ 3 มิติ แสดงความกว้าง ความยาว ความหนาหรือลึก ในทางทัศนศิลป์มีความหมายรวมไปถึงความหนาอันเกิดจากแสงเงาและน้ำหนักของสีบนพื้นผิวหน้าของวัตถุ มองเห็นเป็นปริมาตรของรูปทรงต่าง ๆ (มัย ตะติยะ, 2547, หน้า 59) ในภาพผลงานมีการวางรูปทรงจุดเด่นกลางภาพ จัดองค์ประกอบสองข้างเท่ากัน รูปทรงในผลงานเป็นรูปทรงธรรมชาติผนวกกับรูปทรงเรขาคณิต รูปทรงเรขาคณิตเกิดจากการวางโครงสร้างของสถาปัตยกรรมที่เป็นแนวยาว รูปทรงที่ขัดแย้งคือรูปทรงที่มาจากธรรมชาติในปริมาณที่เหมาะสม ส่งผลต่อความรู้สึกนิ่งแต่ก็ไม่น่าเบื่อเพราะมีรูปทรงธรรมชาติเข้ามาแทรกในบางจังหวะเพื่อให้ภาพไม่ดูแข็งเกินไป บวกกับก้อนเมฆที่เป็นรูปทรงอิสระ กลมกลืนเบลอลายไปไม่ได้คมชัดจนขัดแย้งในชิ้นงาน

ภาพที่ 18 รูปทรงเรขาคณิตในผลงาน

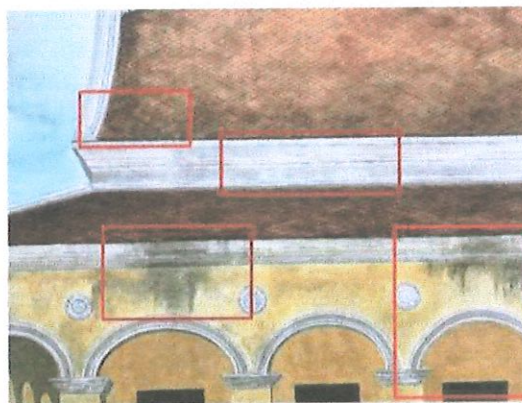
6. ที่ว่าง (Space) คือบริเวณที่สามารถมองเห็นและรับรู้ได้ มีอยู่ทั่วไปตามธรรมชาติ ที่ว่างมีลักษณะไม่มีมิติ ไม่มีความกว้าง ไม่มีความลึก หากขอบเขตไม่ได้ แต่ในงานศิลปะมันจะถูกกำหนดขอบเขตไว้แล้ว เป็นทัศนธาตุที่มองไม่เห็น

โดยตรง จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีทัศนธาตุตัวอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทในที่ว่างนั้น (หทัยรัตน์ บุญเนตร, 2562, หน้า 63) พื้นที่ว่างที่ครอบคลุมรูปทรงตัวอาคารสถาปัตยกรรมทั้งหมด (บริเวณ ก) มีความเป็นมิติเชิงลึก แสดงให้เห็นถึงมิติความลึกที่ไกลออกไปสุดสายตา และระยะห่างหรือพื้นที่ที่เกิดรอบ ๆ บริเวณตัวอาคารสถาปัตยกรรมในรูปจะมีพื้นที่ว่างที่กว้างขวางให้ความรู้สึกที่สบายตาปลอดโปร่ง แต่ในบริเวณที่เล็กแคบจะให้ความรู้สึกที่อัดอัด หนาแน่น และพื้นที่ว่างที่อยู่ในบริเวณอาคารที่ทำให้เห็นพื้นที่ว่างที่มีความโปร่ง (บริเวณ ข) เป็นมิติลึกเข้าไปเป็นเปอร์สเปกทีฟตามโครงสร้างเป็นพื้นที่ว่างของตัวอาคารให้ความรู้สึกโล่ง มีสายลมพัดผ่าน ซึ่งภาพรวมพื้นที่ว่างในผลงานทั้งหมดจะมุ่งเน้นไปในการส่งต่อถ่ายทอดความรู้สึกที่สบายผ่อนคลายความนิ่งสงบ ความสุขที่เกิดขึ้นได้

ภาพที่ 19 พื้นที่ว่างในผลงาน

7. ลักษณะพื้นผิว (Texture) คุณสมบัติภายนอกของวัตถุที่เราสามารถมองเห็นและสัมผัสได้ หากแต่พื้นผิวบางอย่างที่รับรู้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น พื้นผิวต่างกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น ผิวหยาบ มัน ด้าน ละเอียดยขรุขระ เป็นต้น (หทัยรัตน์ บุญเนตร, 2562, หน้า 63) พื้นผิวเกิดจากการระบายสีที่แตกต่างกัน เช่น พื้นผิวที่เป็นผนัง ไม้ กระเบื้อง จะมีคราบพื้นผิวที่ทำให้เห็นถึงเรื่องของกาลเวลาจากฝน ฟ้า แสงแดด ธรรมชาติ ที่ผ่านกาลเวลามานานจนเกิดเป็นพื้นผิว มอส ตะไคร่น้ำ รอยแตกของพื้นผิวที่เกิดขึ้นนั้นถ่ายทอดออกมาให้ความรู้สึกถึงวัตถุเก่าแก่ที่มีการผ่านเวลามานานมากแล้ว ซึ่งมีความงามทางธรรมชาติในอีกแบบที่พบเจอได้ยากในปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าความงดงามจากในอดีตที่ยังคงมีอยู่ ณ ปัจจุบัน คราบที่เกิดจากให้เห็นถึงเวลาผ่านการใช้งานที่ยาวนาน ล้วนเกิดขึ้นจากธรรมชาติทั้งสิ้น และสิ่งเหล่านี้เกิดมาโดยการค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปที่ละนิดเล็กน้อยตามกาลเวลา ซึ่งการเคลื่อนไหวไปที่ละนิดที่ละนิดเปรียบกับเรื่องของสมาธิความว่างที่เห็นถึงความสุขที่แท้จริงของธรรมชาติที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 20 ลักษณะพื้นผิวของรายละเอียดในผลงาน

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

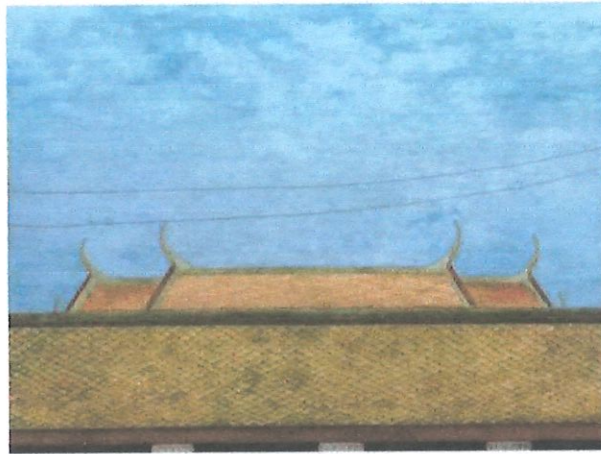
การพัฒนาการสร้างสรรค์ เป็นการนำเสนอแนวความคิด เทคนิคเฉพาะตนและประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงานที่ผ่านมา มีความรู้ความเข้าใจในทักษะเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลงานมีการพัฒนา มีการเพิ่มเติมจำนวนและรายละเอียดของตัวสถาปัตยกรรม มีการคำนึงถึงหลักองค์ประกอบทางศิลปะที่แสดงออกถึงความเคลื่อนไหวของพื้นที่ว่าง บริเวณท้องฟ้าที่มีเมฆมวลอากาศ รวมถึงพื้นที่ว่างโล่งที่ให้ความรู้สึกสบาย การใช้เส้น สี ที่ผ่านผลงานที่แสดงออกด้านความงามของสถาปัตยกรรม ที่มีความรู้สึกมันคงมีความสุข เบิกบานใจ ผ่านรูปแบบเหมือนจริง โดยใช้การถ่ายทอดที่ออกมาผ่านเรื่องราวในบริบทแวดล้อมที่เกิดขึ้น จากการควบคุมน้ำหนักของสี เส้น แสงเงา บรรยากาศความร่มรื่น สะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมในธรรมชาติของทุกวันที่เรียบง่ายและสบายตาสบายใจ ในส่วนของเทคนิควิธีการเป็นการใช้จิตรกรรมเข้ามาช่วย ในบางส่วนที่ใช้สีฝุ่นและการระบายด้วยความเรียบง่ายให้สอดคล้องกับเนื้อหาแต่ยังคงเน้นความเหมือนจริงเข้าด้วยกัน แต่ยังคงพบเจอปัญหาที่ยังคงขาดวิธีการนำเสนอในการจัดองค์ประกอบการวางจุดเด่น จุดรอง ให้เด่นชัดมากขึ้น การเพิ่มเติมรูปทรง ให้ดูเป็นเอกภาพครบสมบูรณ์

ภาพผลงานสร้างสรรค์

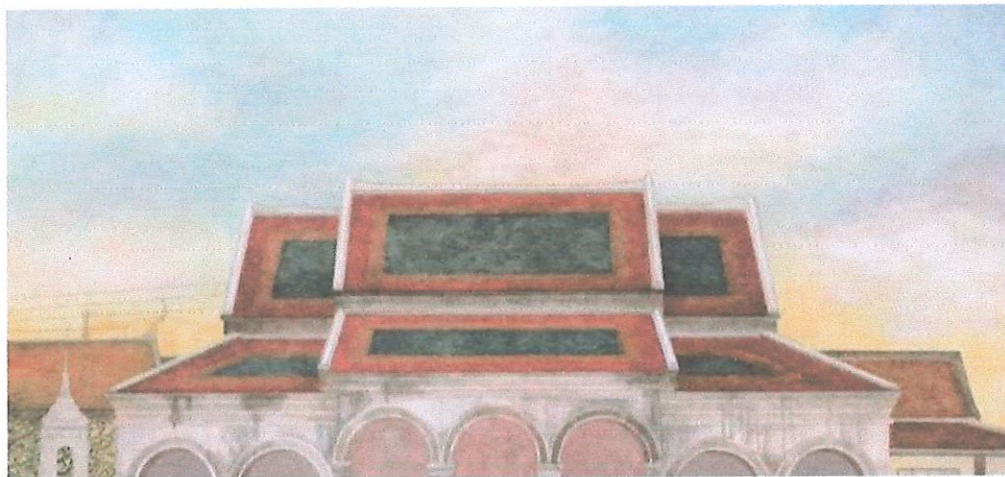
ภาพที่ 21 บรรยากาศแห่งความสุข หมายเลข 3

ชื่อผลงาน	บรรยากาศแห่งความสุข หมายเลข 3
เทคนิค	สีฝุ่นบนเฟรม
ขนาด	100 x 400 เซนติเมตร

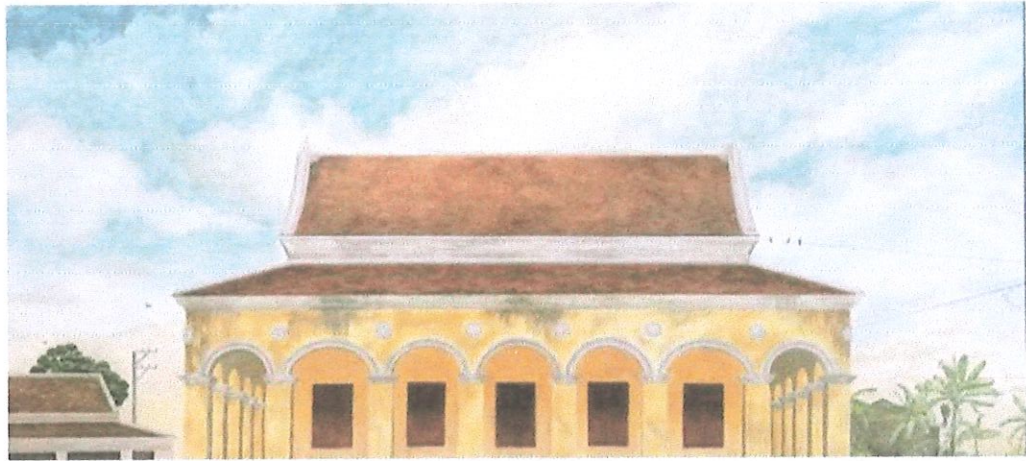
ภาพที่ 22 สงบนิ่ง หมายเลข 1

ชื่อผลงาน	สงบนิ่ง หมายเลข 1
เทคนิค	สีฝุ่นบนเฟรม
ขนาด	120 x 160 เซนติเมตร

ภาพที่ 23 บรรยากาศแห่งความสุข หมายเลข 1

ชื่อผลงาน	บรรยากาศแห่งความสุข หมายเลข 1
เทคนิค	สีฝุ่นบนเฟรม
ขนาด	90 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 24 บรรยากาศแห่งความสุข หมายเลข 2

ชื่อผลงาน บรรยากาศแห่งความสุข หมายเลข 2

เทคนิค สีฝุ่นบนเฟรม

ขนาด 90 x 200 เซนติเมตร

ภาพที่ 25 รายละเอียดของผลงานสร้างสรรค์

สรุปผลการวิจัย

การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ จะเป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาต่อเนื่อง เพื่อให้มีความเข้าใจถึงลำดับกลวิธีขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน และเพื่อเป็นการแสดงถึงสุนทรียของศาสนสถานในพุทธศาสนาผสมผสานกับบรรยากาศธรรมชาติอันงดงามในบริบทแวดล้อมที่แสนเรียบง่าย แผงไปด้วยเรื่องความงามและคุณค่าของความเป็นเอกลักษณ์ ได้แสดงออกผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะด้วยกรรมวิธีเทคนิค จิตรกรรมมีลักษณะเหมือนจริง ที่เป็นไปอย่างมีระบบ ตั้งแต่การค้นคว้าการประมวลเพื่อจัดการความคิด ลงพื้นที่สำรวจ เก็บภาพ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ แยกแยะรูปแบบและแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับเนื้อหาและเป็นไปตามจุดประสงค์ ทำให้ผลงานชุดนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเรียนรู้ ทำให้ได้ความรู้จากการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ประสบการณ์ ความชำนาญ จากการได้เรียนรู้ทางด้านทัศนศิลป์ ทั้งในทางทฤษฎีและการปฏิบัติจริง นอกจากนี้ยังได้รับการแนะนำ กลวิธีการคิด ซึ่งนอกจากศาสตร์ทางศิลปะแล้ว ที่สำคัญยังได้ศึกษากระบวนการและวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเป็นผลงานในการสร้างสรรค์ที่สามารถเข้าใจและเรียนรู้ ถึงประวัติความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ที่มาที่ไปตั้งแต่อดีตมาถึงปัจจุบันก่อนที่จะนำเรื่องราวมาเป็นแนวคิดต่าง ๆ ในผลงาน ซึ่งทำให้ได้นำเสนอถึงเรื่องราวของสถาปัตยกรรมไทย ในรอบกลุ่มทะเลสาบสงขลา ที่มีหลากหลายรูปแบบ แต่ยังคงความเก่าแก่ดั้งเดิมจนถึงปัจจุบันและเป็นเอกลักษณ์ ทั้งนี้ได้ศึกษา แนวความคิด การถ่ายทอดผลงาน ขอบเขตการสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความเด่นชัดตามรูปแบบและความต้องการที่แสดงออกไม่ว่าทางความคิด รูปแบบ เนื้อหา เทคนิควิธีการ วิเคราะห์ผลงาน รวมถึงเพื่อพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นจึงต้องอาศัยการศึกษาและฝึกการเพิ่มและตัดทอนรูปทรงบางส่วนเพื่อให้เกิดความลงตัวมากขึ้น จัดวางให้มีความสอดคล้องกันเพื่อให้ผลงานสมบูรณ์ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่มีระเบียบแบบแผน ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้สามารถนำไปพัฒนาในระดับสูงได้ และคาดหวังว่าจะสามารถเป็นความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ ได้ศึกษาถึงวิธีการทำงาน กระบวนการในการทำงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะได้เป็นอย่างดี เพื่อจะสามารถสร้างผลงานศิลปะไทยให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้นไป

การอ้างอิง

- ชลุด นิมเสมอ. (2557). *องค์ประกอบของศิลปะ*. อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ปรีชา เกาทอง. (2548). *จิตรกรรมไทยวิจิตร*. คณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มัย ตะตียะ. (2547). *สุนทรียภาพทางทัศนศิลป์*. วาดศิลป์.
- สันติ เล็กสุขุม. (2548). *จิตรกรรมไทยสมัยรัชกาลที่ 3 ความคิดเปลี่ยน การแสดงออกก็เปลี่ยนตาม*. เมืองโบราณ.
- หทัยรัตน์ บุญเนตร. (2562). *องค์ประกอบศิลป์*. โอ เอส พริ้นท์ติ้ง เฮ้าส์.